

[Ole Bjørn Kraft.]

være en Fordel, om man kunde tilvejebringe en Mobiliseringsstyrke af saa ungt et Mandskab som overhovedet muligt. Derfor har det Argument, som Ministeren her fremsatte, ikke nogen tungtvejende Værdi.

Jeg vil gerne sige et Par Ord særlig om den Besvarelse, Ministeren gav af Spørgsmaalet om Anvendelsen af Københavns frivillige Luftforsvar. Ministeren sagde, at paa Grundlag af den principielle Holdning, han og hans Parti har indtaget, maatte man afvise den Tjeneste, her blev tilbudt. Jeg kan næsten ikke tænke mig, at Ministeren helt har overvejet Rækkevidden af det, han her fremsatte. Hvis Forholdet i Øjeblikket er det, at der ikke er uddannet Mandskab til Københavns Luftforsvar, og at det, saaledes som Ordningen er opbygget, er meget vanskeligt at faa de tilstrækkelige til at undervise saadant Mandskab i den ganske specielle Tjeneste, som her er Tale om, er det ikke forsvarligt at sige, at fordi man har en principiel teoretisk Opfattelse af dette Problem, afviser man i den Situation, i hvilken vi nu befinder os, at drage Nytte af det Mandskab, som er uddannet dertil.

Hvis Ministeren kunde komme og sige: Jeg har i dette Øjeblik alt det uddannede Mandskab, der er nødvendigt, og alle de Befalingsmænd, som er nødvendige, ogsaa til de Udvidelser, man maa formode skal finde Sted paa Basis af de Materielindkøb, der skal finde Sted — ja, vel, saa kunde Ministeren staa paa en sagligt stærk Grund, men det kan han ikke, saaledes som Forholdene er. Og han burde ogsaa forstaa, at i den Tid, i hvilken vi lever, og under Hensyn til det Samarbejde, som søges, og den Forstaaelse, vi alle tilstræber, vilde en Imødekommenhed, en Svækkelse af det principielle Standpunkt og en Aabenhed over for den Ungdom, som her melder sig, gøre et stærkt Indtryk, medens det modsatte i mange Kredse ikke kan forstaaes og ikke kan undgaa at vække Mistanke om, at en tilstrækkelig stærk Vilje til at søge at naa saa stor Samling som muligt ikke er til Stede. Derfor beklager jeg meget, at Forsvarsministeren fremsatte de Udtalelser herom, som han gjorde.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg sige, at vi har ikke ønsket at rejse nogen Diskussion, og vi vil ogsaa gerne være med til i Fremtiden at undgaa Diskussion af en Karakter som den, vi tidligere har kendt her i Tinget, men at Forudsætningen naturligvis maa være den, at der vises Forstaaelse og Vilje til Samarbejde og Aabenhed i Forhandlingerne, og vi maa fra begge Sider

stræbe hen imod et Resultat, som vi alle kan være tilfredse med. Ingen maa gaa fra denne Forhandling med den Opfattelse, at med det foreliggende Forslag og med de Bevillinger, som er blevet givet, er alt i Orden, og at vi mener, man dermed fra alle Sider har gjort, hvad man bør gøre i denne Sag.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte, at der nu viste sig Mangler ved Ordningen af 1937, og det saa man deraf, at der under denne Situation maatte foretages en Række Anskaffelser. Jeg skal dertil sige, at jeg tror, der med en hvilken som helst Ordning vil kunne indtræffe Situationer af en saadan Karakter, at der maa ske pludselige Anskaffelser. Og jeg er saa heldig at have personlige Erfaringer fra den Ordning, der blev skabt i 1909 og, indtil 1913, administreret af Klaus Berntsen. Da vi i 1914 kom ud som indkaldte paa Vestfronten, manglede der — det vil det ærede Medlem, daværende Løjtnant, Hr. Boeck-Hansen kunne bekræfte — for Eksempel noget saa simpelt som en Ringeledning fra Kommandopladser til Kaponniærer, og det var noget af det første, man skulde til at lægge, og det blev en dyr Ringeledning, der skulde købes; den Slags var nemlig allerede i Begyndelsen af Krigen kommet op i en meget høj Værdi. De Kartofler, der saaledes smides eller forsøges kastet, kan derfor rasle tilbage igen til dem, der dengang havde Ansvaret.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at jeg havde følt mig stødt over, at det ærede Medlem havde nævnt Lærere og Præster, og det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde, at jeg var misfornøjet med Præsterne. Dette er fuldkommen galt. Det ærede Medlem nævnte Højskolelærere, Præster og Lærere, og jeg udtalte, at dette — med al den Respekt, jeg har for dem — var en noget for ensidig Sammensætning, og jeg bliver ikke Spor tilfreds, fordi det ærede Medlem nu kommer med Skuespillerne ogsaa. Nej, det, jeg har sagt, er: Tag ogsaa nogle Mennesker fra det praktiske Liv, tænk ogsaa paa at lære dem noget praktisk! Og det gentager jeg. Tag nogle Forretningsfolk, nogle Ingeniører ogsaa — de er meget bedre end de andre.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg blot gøre den Bemærkning, at det ærede Medlem ikke i mit Partis anbefaling af nærværende Lovforslag maa se nogen som helst principiel Ændring af vor Stilling over for Ordningen af 1937 og ikke kan drage nogen som helst Konsekvens deraf. Det er rigtigt, at det ærede Medlem